جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
چهارشنبه ۲۹ بهمن ۱۴۰۴ - ۲۹ شعبان ۱۴۴۷
سال بیست‌وهفتم- شماره ۷۵۲۷ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

با سلاح خطرناک‌تر از ناو به امریکا سیلی می‌زنیم

رهبر معظم انقلاب: ناو البته دستگاه خطرناکی است
اما خطرناک‌تر از آن، سلاحی است که می‌تواند ناو را به قعر دریا بفرستد

قوی‌ترین ارتش دنیا هم گاهی ممکن است
چنان سیلی بخورد که نتواند از جا بلند شود

داغدار شهدا و جان باختگان رهگذر و فریب‌خورده هستم
و برای همه جان‌باختگان رحمت و مغفرت الهی مسئلت می‌کنیم

صفحه ۲

عراقچی: مسیر توافق باز شده است

دومین دور مذاکرات غیرمستقیم ایران و امریکا «جدی‌تر و در فضایی سازنده‌تر» از دور قبلی انجام شد، گفت‌وگوهایی در ژنو سوییس که وزیر خارجه ایران گفته در آن بر سر «یک‌سری اصول راهنما موافقت کلی» به دست آمده و قرار شده طرفین روی متن‌های توافق احتمالی کار کنند و بعد از این کار، مجدداً از پایتخت‌ها به پشت میز مذاکره برگردند.
دور دوم مذاکرات عصر دیروز در حالی به پایان رسید و هیئت‌های مذاکره‌کننده ایرانی و امریکایی ژنو را ترک کردند که منابع غیر رسمی می‌گویند مذاکرات به برنامه هسته‌ای ایران محدود بوده است | صفحه ۱۵

Leader.ir

سرمقاله

غلامرضا صادقیان | سردبیر

۴ چیز که نمی‌توانستیم بگوییم و دیروز گفته شد

چهار مقوله در یکی دو ماه اخیر بود که در جایگاه یک روزنامه‌نگار لازم می‌دیدیم بحث شود ولی در هر کدام نوعی بازدارندگی برای ما وجود داشت، زیرا نگاه ما به روزنامه‌نگاری مانند آن کسانی نیست که دوست دارند به هر قیمتی خبر اول را بدهند یا عیبی نمی‌دانند که از هر چیزی ناپرهیزنده سخن بگویند. دیروز در سخنان رهبری هر چهار موضوع اشاره و تبیین شد، و جای درست تبیین آن دقیقاً در همین سخنان است نه در هیاهوی یک رسانه.

مقوله‌ی نخست تفکیک کشته‌های دی‌ماه بود. این انتظاری بود از خانواده‌ی شهدا. واضح است که نمی‌توان پلیسی را که تا پای جان برای امنیت ایستاده و به‌رغم امکان ضربه‌زدن به آشوبگر، خویشتنداری کرده و در نهایت زنده‌زنده و در حالت نیمه‌جان به دست همان آشوبگر به آتش کشیده شده است، با همان کسی که او را به شهادت رسانده در یک ردیف قرار دهیم و بگوییم این‌ها همه فرزندان ایران بودند! هیچ عقل سلیمی در هیچ فرهنگی حتی کسی که دین‌اش معنویت و انسانیت است، چنین چیزی را نمی‌پذیرد. ولی چون برخی افراد در دستگاه‌ها گاهی این اظهارنظر را از حد یک شعار فراتر می‌بردند، لازم بود تفکیک درست انجام شود. این تفکیک را دست‌کم یک ماه است که می‌خواستیم تبیین کنیم ولی ملاحظاتی مانع شد. یکی از آن ملاحظات تفکیک دقیق و درست بود که شاید از فکر و عهده‌ی ما خارج بود و دیروز در سخنان رهبری این تفکیک با نگاه الهی انجام شد.

قبل از آن گاهی کسانی مرزبندی‌های سخت بین کشته‌ها می‌کردند و در مقابل، برخی هیچ مرزی قائل نمی‌شدند. بالاخره وقتی مشاور موساد در شبکه لندنی می‌گوید باید در تهران یک میلیون کشته شوند تا پیروز شویم و آن‌قدر حرفش را تکرار می‌کند که مجری بی‌بی‌سی به او می‌گوید لطفاً این‌قدر از کشتن میلیونی حرف نزنید چون مخاطب گمان می‌کند این راهبرد ماست، باید بین او و بین کسی که نمی‌خواهد یک غبار از خاک وطنش به باد رود و یک موی از سر هموطنش کم شود، فرق گذاشت.

مرزبندی کار درستی است ولی نه مرزبندی ویرانگر. اتفاقاً مرزبندی‌های سخت و نابودگر، ویژگی غربی‌ها و به یادگار مانده از قرون وسطی و تفکر کشیش‌های کاتولیک و منطق‌دانان مرزبندساز مدرسی بوده است. از اصلی‌ترین نقدها به آنان در میان فلاسفه‌ی عصر روشنگری همین است که «این قوم خطوط سختی از مرزبندی، یا شکاف‌های عظیم، برخلاف تمامی مشاهدات، میان نیکوکاران و بدکاران، میان دانا و نادان، میان روح و جسم، میان انواع مختلف اشیاء، و میان یک کمیت و کمیت بعدی برقرار می‌کردند». اسلام ولی «کیش مهر» است و مرز بین خوب‌ترین و بدترین در اسلام، به‌یک تار موی «پشیمانی» بند است. ما «حرّ» را داریم و نمونه‌ها در صدر اسلام فراوان است که با لرزش دل و نشانه‌ی توبه در نفس انسان‌ها، بدترین‌ها جای خوب‌ترین‌ها نشسته‌اند، و برعکس! پس کسانی که مرزبندی سفت و سخت می‌کنند و این را به اسلام نسبت می‌دهند، باید بدانند که اتفاقاً در مکتب کاتولیک‌های افراطی تفکر می‌کنند. در مقابل، همان اسلام که پیش‌روی فرد پشیمان و توبه‌کار دروازه‌های بخشش را باز گذاشته است، کسی را که فرصت پشیمانی به خود ندهد، تفکیک می‌کند. چنان که وقتی ابوسفیان در احد و پس از پیروزی ظاهری، رو به مسلمانان کرد و گفت «یک روز (احد) در مقابل یک روز (بدر)، کشته‌های شما در مقابل کشته‌های ما»! مسلمانان جواب دادند که «کشته‌های ما در بهشت هستند و کشته‌های شما در آتش جهنم»!

مقوله‌ی دوم که نمی‌توانستیم بحث کنیم، همین «جزیره‌ی بدنام» بود. بارها با همکاران بحث شد که این یک چیز ساده نیست و کل تمدن غرب را با چالش عظیم مواجه کرده است. اما هربار دوستان می‌گفتند آخر چه بنویسیم! و با چه حدی از شرم بنویسم؟! اگر عمق فاجعه و جزئیات را شرح ندهیم که ممکن است برخی گمان کنند چیزکی بیش نبوده است. و شرح جزئیات، آن‌گونه که در کانال‌های خبری یا در خود رسانه‌های غربی مطرح است نیز نوشتنش سخت است! اکنون که رهبری معظم یک اشاره‌ی کلی به این بدنامی کردند، باید به‌ویژه قشر نخبگانی کشور که تا مرز تقدس فرهنگ و تمدن غرب پیش می‌رفتند، خود از طریق رسانه‌های غربی به جزئیات این اسناد توجه نشان دهند و مهم‌تر این که بدانند شاید صدها جزیره و مقوله‌ی مشابه دیگر همین حالا در حدی بالاتر از آن فعال باشند و این پذیرفتنی است نه بعید.

مقوله‌ی سوم «فرستادن ناو امریکایی به قعر دریا» بود. این حرف را اگر در روزنامه بزنیم، از ده جا آدم‌های نگران دولتی و شبه‌دولتی پیام می‌دهند که بر طبل جنگ نکوبید! گویی آن غولی که اسمش ناو است و به آب‌های ما نزدیک شده، برای عرض تبریک و شادباش آمده است. این نیز لازم بود تکلیفش روشن شود که «کسب‌وکار ما به قعر فرستادن دشمن مهاجم است».

و مقوله‌ی چهارم «ریزش بی‌منطق ارزش پول ملی» بود. یک بسته نان خشک یزدی را یک ماه پیش ۱۲۰ تومان، دو هفته پیش ۱۸۰ تومان و دو روز پیش ۲۳۰ تومان خریدم! چه چیز در این یک ماه تغییر کرد؟! این یعنی بی‌منطقی که باید جلوی آن را گرفت.

۳۲ هزار میلیارد تومان خسارت اغتشاشات تا اینجای کار

اصغر جهانگیر، سخنگوی قوه قضائیه: برآورد خسارات اغتشاشات در تهران حدود ۲/۵ همت است که شامل اماکن مذهبی ۴۰۰ میلیارد تومان، خدمات شهری ۴۰۰ میلیارد تومان، حمل و نقل شهری ۴۰۰ میلیارد تومان، ساختمان‌های نواحی شهرداری ۹ میلیارد تومان و خسارت فنی ۵۰ میلیارد تومان می‌شود. در اصفهان حدود ۳ تا ۳/۳ همت، در البرز ۲/۵ همت، در شیراز ۲/۱ همت، در استان مرکزی ۱/۵ همت، در گیلان حدود ۱۰ همت که بیشترین خسارت به بازار تاریخی رشت وارد شده، در ایلام ۲ همت، در مازندران ۱/۵ همت، در همدان، گلستان و خوزستان هر کدام یک همت برآورد شده است. مجموع خسارات زیرساخت شهری در ۲۱ شهر خسارات وارده شامل اماکن دولتی و انتظامی مانند ۴۱۴ ساختمان دولتی، ۷۴۹ کلانتری، ۷۵۰ شعبه بانک، ۶۰۰ دستگاه خودپرداز، ۱۲۰ مرکز بسیج، ۳۵ آمبولانس، ۵۰ خودروی آتش‌نشانی و ۲۵۳ ایستگاه اتوبوس است. همچنین ۳۰۰ واحد مسکونی، ۷۰۰ فروشگاه محلی، ۸۰۰ خودروی شخصی و ۳۵۰ مسجد نیز آسیب دیده‌اند | صفحه ۳

تعریف دولت و مجلس از معیشت درست نیست

بهناز قاسمی | خبرنگار گروه اقتصادی

محمد خوش‌چهره، استاد دانشگاه و تحلیلگر اقتصادی در گفت‌وگو با «جوان»: دولت تلاش می‌کند به مردم خدمتی ارائه کند اما طرح‌ها خام و روش‌های اجرا سطحی هستند. دولت و مجلس هنوز تعریف درستی از واژه معیشت ندارند و نمی‌دانند هدف اصلی از بهبود معیشت مردم چیست. معیشت به معنای زندگی و در ادبیات اقتصادی به معنای ارتقای سطح رفاه ملی و بهبود عمومی سطح زندگی است. در سایر کشورها، دولت برای رسیدن سطح زندگی مردم به رفاه عمومی شاخص‌هایی را در نظر می‌گیرد و تمام هزینه‌های خانوار را مقابل درآمد ماهانه‌شان قرار می‌دهد تا بتواند به درستی سطح زندگی و استطاعت مالی خانوار را بسنجد. در ایران این شاخص‌ها مطرح نیست. مهم‌ترین هزینه خانوار که مسکن است متأسفانه به فراموشی سپرده شده و اصلاً برنامه‌ای برای آن پیش‌بینی نشده است. علاوه بر این هزینه‌های آموزش، بهداشت و درمان، پوشاک و حتی تفریح نیز معیار قرار نمی‌گیرد و درآمد را مقابل خرید مواد غذایی قرار داده‌اند | صفحه ۴

آگهی مناقصه عمومی همزمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله‌ای جهت بازسازی انبار داروئی مجتمع انبار یاخچی آباد سازمان غذا و دارو (نوبت اول)
شناسه آگهی: ۲۱۲۷۳۴۳ | م.الف: ۴۳۴۵
رجوع به صفحه ۳

یادداشت سیاسی

حمیدرضا شاه‌نظری

موشک‌های ایرانی علیه برتری هوایی دشمن

این روزها اگر نگاهی به تحلیل‌های اندیشکده‌های غربی و نیز سخنان مقامات رژیم صهیونی و امریکایی بیندازیم، یک الگوی تکرارشونده دیده می‌شود؛ رژیم صهیونی و ایالات متحده، برنامه موشکی ایران را تهدیدی وجودی و فوری می‌دانند که باید محدود یا نابود شود. پس از جنگ دوازده‌روزه، رژیم صهیونی اولویت نخست خود را زدن زیرساخت‌های موشکی ایران قرار داده، زیرا این جنگ آشکار کرد که توان موشکی ایران فراتر از تصورات آنها بوده و در صورت تداوم و تقویت آن، اجازه تعبیر خواب شیطانی آزادی عمل مطلوب این رژیم در ایران را نخواهد داد | صفحه ۲

یادداشت بین‌الملل

هادی محمدی

جنگ ۱۲ روزه شبه‌کودتا و مذاکره

سه رخداد در ۹ ماه گذشته تابلوی فشرده‌ای از تقابل دو اراده، دو استراتژی، دو مدل رفتاری و دو ماهیت فکری است که زنجیره‌ای واحد را به نمایش می‌گذارد. در یک سو غرب وحشی و استعمارگر، دیکتاتور با همه روش‌ها و تکنیک‌های فریبکاری و جنگ‌طلب وجود دارد که در تمامی دهه‌ها و قرون گذشته جوهر اهداف خود را در قبال ملت‌های جهان و ملت ایران حفظ کرده است. در سوی دیگر ملتی بزرگ با اراده و انگیزه و انسجام و اتحاد و رهبری حکیم و شجاع و آگاه وجود دارد که بر حقوق و استقلال و ارزش‌های انقلابی و اسلامی و انسانی خود پایداری می‌کند | صفحه ۱۵

یادداشت سیاسی

دنیا حیدری | خبرنگار گروه ورزشی

ادامه دور باطل در تیم امید

حتی کنار کشیدن کمیته ملی المپیک و سپردن تمام و کمال کار به دست فدراسیون فوتبال هم دردی از امیدها دوا نکرد. گویا ترجیح بر این بود که تصور شود اختلافات میان کمیته و فدراسیون مانع از نتیجه‌گیری امیدهای فوتبال ایران در شکستن طلسمی است که نیم قرن از آن می‌گذرد. اما حتی وقتی کمیته ملی المپیک متعهد شد جز حمایت مالی، هیچ گونه دخل و تصرفی در خصوص امیدها نداشته باشد هم اوضاع بهتر نشد. به عقب که برمی‌گردیم دلایل زیادی داریم برای باور اینکه امیدهای فوتبال ایران طلسم شده‌اند | صفحه ۱۳